

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กระดับชั้นปฐมวัยโดยใช้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทาน ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอแนะนำระเบียบวิธีวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กระดับชั้นปฐมวัยโดยใช้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทาน พบว่า

1. พฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กระดับชั้นปฐมวัยโดยใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทานหลังเข้ากิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กระดับชั้นปฐมวัยก่อนและหลัง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทาน พบว่าก่อนการเข้ากิจกรรมเด็กมีคะแนนเฉลี่ย 42.62 คิดเป็นร้อยละ 68.20 และหลังการเข้ากิจกรรมเด็กมีคะแนนเฉลี่ย 57.54 คิดเป็นร้อยละ 92.07
3. ความพึงพอใจของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กระดับชั้นปฐมวัยด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทาน พบว่า เด็กมีความพึงพอใจในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กระดับชั้น ปฐมวัยโดยใช้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทาน พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กระดับชั้นปฐมวัยโดยใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทานหลังเข้ากิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะนิทานที่เด็กได้ฟังนั้นให้ข้อคิดสอนใจเกี่ยวกับด้านคุณธรรมและจริยธรรมจึงทำให้เด็กมีพฤติกรรมเสริมแรงบวกจึงอยากประพฤติตนให้ดีขึ้น เช่น กล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนทำผิด ไม่พูดโกหก คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน โดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น มีน้ำใจแบ่งของเล่นกับเพื่อน และรู้จักดูแลรักษาสิ่งของตนเองและสิ่งของผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งเป็นผลให้หลังเข้ากิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Slavin (1995) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ CL หรือ การเรียนรู้แบบร่วมมือกันกับเด็กเหมือนการเล่านิทานทำให้เด็กใช้เหตุผลที่ดีขึ้น พัฒนาทักษะทางสังคม มีความรับผิดชอบมากขึ้นและความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิณิภา กัญศิริ (2558) พบว่า เมื่อทำการจัดการเรียนรู้เป็นฐานเพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้ง่าย ทำให้หลังการเรียนรู้มีพฤติกรรมการแก้ไขปัญหาที่สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กระดับชั้นปฐมวัยก่อนและหลัง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทาน พบว่าก่อนการเข้ากิจกรรมเด็กมีคะแนนเฉลี่ย 42.62 คิดเป็นร้อยละ 68.20 และหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กมีคะแนนเฉลี่ย 57.54 คิดเป็นร้อยละ 92.07 เป็นเพราะเด็กปฐมวัยยังเด็กมากจึงมีความเห็นแก่ตัวในบางเรื่อง แต่เมื่อได้รับฟังนิทานทั้ง 4 เรื่องที่ครูเล่าให้ฟังเด็กจึงมีข้อคิดอยากปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นจึงทำให้มีพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมดีขึ้นหลังฟังนิทาน ไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชาญชัย ดาศรี (2552) ที่ได้กล่าวว่า เด็กมีคะแนนกิจกรรมดีขึ้นกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิณิภา กัญศิริ (2558) พบว่า เด็กมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเช่นกัน

3. จากการศึกษาความพึงพอใจของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กระดับชั้นปฐมวัยด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทาน พบว่า เด็กมีความพึงพอใจในระดับมาก เพราะเด็กได้ข้อคิดในการรู้จักดูแลรักษาสิ่งของตนเองและสิ่งของผู้อื่น เนื่องจากรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเมื่อได้รับความเดือนร้อนจาก

พฤติกรรมของตน และกล้ารับผิดชอบในสิ่งที่ตนทำผิด โดยไม่พุดโกหกทำให้นักเรียนอยากอาสาทำตัวเองให้มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น โดยอาสาช่วยเพื่อทำงานแสดงความมีเมตตา กรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปันกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอัจฉรา ธานีเพียร (2555) ที่ได้กล่าวว่า เด็กมีความพึงพอใจต่อบทเรียนในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ ฌ นคร (2553) พบว่า เด็กมีความพึงพอใจในการใช้บทเรียนในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของเด็ก ระดับชั้นปฐมวัยด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทานควรมีการ์ตูน หรืออนิเมชันประกอบการเล่านิทานเพื่อให้เด็กระดับชั้นปฐมวัยเข้าใจง่ายขึ้น และได้รับความสนุกเพลิดเพลิน
2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทาน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมที่ต้องเน้นการปฏิบัติ เด็กปฐมวัยอาจใช้เวลาทำกิจกรรมนานกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้นครูผู้สอนอาจยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม
3. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทานครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็น และเน้นสร้างบรรยากาศแบบการมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานด้วยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทานไปใช้กับการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านอื่นๆ ได้หรือไม่ เช่น ด้านความขยัน ความอดทน ความรับผิดชอบ และความประหยัด เป็นต้น
2. ควรศึกษาผลการใช้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยเทคนิคการเสริมแรงบวกผ่านการเล่านิทานที่มีต่อตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การศึกษาทัศนคติหรือเจตคติของเด็กต่อการเล่านิทานอันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับครูและเด็กต่อไป